

Sygn. akt III KK 383/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej
w sprawie Z. Z.

skazanego z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 18 kwietnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego - na
niekorzyść,

od wyroku Sądu Rejonowego w M.

z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej środków
karnych (pkt II i III wyroku) i sprawę w tym zakresie przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 września 2016 r. (akt II K (...)) Sąd Rejonowy w M. uznał
Z. Z. za winnego tego, że: I. będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem
Sądu za prowadzenie pojazdu mechanicznego, znajdując się w stanie

nietrzeźwości w dniu 6 listopada 2015 r. w miejscowości O. na ul. K., będąc w stanie nietrzeźwości przy zawartości 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej samochód osobowy marki Seat Ibiza o numerze rejestracyjnym (...), przy czym czynu tego dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. w dniu 27.04.2006 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. sygn. akt VIII K (...) za przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. został skazany na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 1.11.2010 r. do 1.07.2011 r., to jest czynu stanowiącego występki kwalifikowany z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. został skazany na karę roku pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

III. Ponadto, na podstawie art. 43a § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. Sąd Rejonowy w M. orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 30 września 2016 r.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt II K (...), kasację wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny.

Zaskarżył wyrok w punktach II i III, części dotyczącej rozstrzygnięcia o środkach karnych, w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i świadczeniu pieniężnym, na niekorzyść skazanego Z. Z.

Na podstawie art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 42 § 3 k.k., polegające na jego niezastosowaniu i nieorzeczeniu wobec Z. Z. dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 6 listopada 2015 r. i orzeczenie na podstawie

przepisu art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat w sytuacji, kiedy przepis ten w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015 r. nie dotyczył sprawców występkę z art. 178a § 4 k.k., wobec których podstawę prawną orzeczenia środka karnego winien stanowić przepis art. 42 § 3 k.k., przewidujący obowiązek orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 43a § 2 k.k., poprzez wadliwe orzeczenie świadczenia pieniężnego, w wysokości niższej od najniższej kwoty przewidzianej w tym przepisie, w związku ze skazaniem za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 6 listopada 2015 r. i orzeczenie na podstawie przepisu art. 43a § 2 k.k. świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w kwocie 5000 zł, zamiast świadczenia w kwocie co najmniej 10.000 zł.

Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części, dotyczącej środków karnych i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Bezspornym jest, że skazany Z. Z. przypisane mu przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnił w dniu 6 listopada 2015 r., to jest w czasie gdy obowiązywał od dnia 18 maja 2015 r. przepis art. 42 § 3 k.k. w nowym brzmieniu.

Przepis ten wskazuje, iż sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 173 k.k., którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 2 k.k. lub art. 355 § 2 k.k. był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Sąd Rejonowy w M., orzekając w dniu 22 września 2016 r., w sprawie sygn. akt II K (...), wobec Z. Z. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w wymiarze niższym niż pozwala na to art. 42 § 3 k.k., uczynił to z rażącym i mającym istotny wpływ na treść tego orzeczenia naruszeniem prawa karnego materialnego.

Podobnie ocenić należy wymiar orzeczonego przez Sąd Rejonowy w M. w tej sprawie świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Świadczenie pieniężne sąd obligatoryjnie orzeka w wypadku skazania za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k., art. 179 k.k. i art. 180 k.k. Ustawa nie przewiduje żadnego wyjątku.

Sąd Rejonowy w M. orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, w kwocie 5.000 zł podczas, gdy powołany przepis art. 43a § 2 k.k. określa wysokość tego świadczenia w kwocie co najmniej 10.000 zł w razie skazania za przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k.

Rażące naruszenie przepisów prawa karnego materialnego: to jest art. 42 § 3 k.k. oraz art. 43a § 2 k.k. miało przy tym istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkowało bowiem takim ukształtowaniem orzeczenia o środkach karnych, w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i świadczeniu pieniężnym, które nie uwzględniły obowiązujących w tym zakresie regulacji.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

r.g.